

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku K. H.

z udziałem A. H.

o podział majątku wspólnego,

na posiedzeniu niejawnym 17 marca 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w Katowicach

z 4 listopada 2020 r., sygn. akt IV Ca 234/17,

odrzuca skargę kasacyjną i oddala wniosek K.H. o zasądzenie kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości, czy w części oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Są to elementy konstrukcyjne skargi kasacyjnej, a ich brak nie podlega uzupełnieniu. Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Od skarżącego wymaga się, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o charakterze interpretacyjnym, gdyż zakres zaskarżenia oraz wnioskowanego uchylenia albo uchylenia i zmiany orzeczenia

sądu odwoławczego nie mogą być pozostawione Sądowi Najwyższemu do samodzielnego określenia w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się autor skargi. Waga tych obowiązków i powiązane z nimi wymaganie precyzji w określaniu zakresu zaskarżenia oraz formułowaniu wniosków kasacyjnych powodują, że ewentualne wady skargi w tym zakresie nie mogą być, inaczej niż w przypadku braków o charakterze formalnym, naprawione. Skarga, która nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15, nie publ.; z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15, nie publ.). Bezwzględnym wymaganiem jest, żeby zakres zaskarżenia i wnioski o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13 i z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16 - nie publ.).

Skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie nie spełnia tego wymagania, gdyż brak w niej korelacji między zakresem zaskarżenia a wnioskiem o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Skarżący zaskarżył postanowienie Sądu Okręgowego w części, natomiast wnosi o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi.

Z tych względów skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

W niniejszej sprawie brak było podstaw do przyznania kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnikowi wnioskodawcy. Wniosek ten, zgłoszony w odpowiedzi na skargę, został powiązany z wnioskiem o oddalenie skargi lub odmowę przyjęcia jej do rozpoznania. Żadne z tych rozstrzygnięć w sprawie nie zapadło. Należy podzielić prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów połączyła ze wskazaniem rozstrzygnięć innych, niż wydane przez sąd (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 11 stycznia 2002 r., sygn. akt III CKN 563/01, nie publ. i z 8 sierpnia 2012 r., sygn. akt II CSK 112/12, nie publ.).

at